

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Homines tentatione, sicut vasa in igne probari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

quia S. Petrus *χαράν*, id est, gratiam vocabat, potuit etiam merito
 2. Cor. 12. 10. *χαράν*, id est gaudium, appellare. Hac de causa etiam D. Paulus
 Coloss. 1. 24. placuit sibi in infirmitatibus, in contumelijs, in necessitatibus,
 2. Cor. 7. 4. in persecutionibus, pro Christo: Gaudebat in passionibus, reple-
 2. Cor. 12. 5. 9. batur consolatione, & superabundabat gaudio in omni tribula-
 1. Cor. 3. 3. tione, in quibus gloriabatur. Quin & Theffalonicenses mone-
 1. Theff. 3. 3. bat, ne moueri se sinerent, si Paulum viderent tribulationibus
 2. Tim. 3. 1. agitari: *Ipsi enim scitis*, inquebat, *quod in hoc positi sumus*, hoc est,
 & quod omnes, qui pie viuere volunt in CHRISTO IESU, persecu-
 tionem patientur. Ita & Stephano lapides dulces fuisse canit Ec-
 clesia. Idem de D. Laurentio, Andrea, Bartholomæo, Idem, de S.
 S. Augustin. Agatha testatur S. Augustinus, inquit: *Istis omnibus dulcedo ina-*
 Soliloq. c. 22. *stimabilis amarissima tormenta dulcorauit, & Agatha, cum dulcedi-*
nis illius stillam gustasset, latissime & glorianter ibat ad carcerem,
& quasi ad epulas insitata, agonem suum precibus Domino commen-
dabat. Ab Andrea crux diu desiderata est, sollicitè amata, sine in-
termessione quaesita, cupienti animo illi preparata; securus & gaudens
venit ad illam, & orauit, ut illa exultans susciperet ipsum. En què
 tendant tentationes? etiam gaudium afferunt ijs; quos humiles,
 cautos, fortes, rerum caducarum contemptores, æternarum
 S. August. 10. amatores, Christi imitatores, puriores, tutiores, contra pecca-
 Confess. c. 28. ta, ad virtutem aptiores, denique beatos faciunt. Tametsi ergo
 tentationes non amant Sancti, amant tamen eas tolerare & su-
 perare cum veniunt, ijsque uti nõrunt ad suam salutem.

V.

Possent idem facere mali, sed sua malitia nolunt; sed sponte
 saluunt de saxo; sed, ut vitrei, franguntur; & impatientiã suã
 rumpuntur, sicut vas figuli, & testa malè cocta, quæ flammam
 nequit sustinere. *Vas figuli probat fornax, & homines justos ten-*
 Eccli. 27. 6. *tatio tribulationis.* Figulus non ponit in fornace vasa, quia ea
 odit; non ut rumpantur; sed ut coquantur, & perficiantur.
 Si quædam, contra mentem eius, dissiliant, ob malam eorum
 temperiem id contingit, non ob figuli voluntatem. Tali modo
 & Deus agit: vrit homines, non ut comburat; mittit in fornacem
 tentationis, ut, tamquam vasa fragilia, efficiat fortiora; i-
 dum purgat à fæcibus & humiditate terrenæ cupiditatis. Ita
 fiunt

fiunt vasa diuinæ gratiæ liquorem retinentia, vasa electa, & celo digna, è limo & luto formata, sed in auri splendorem elaborata. Sumus enim *domus lutea, qua terrenum habent fundamentum.* Io. 4. 19.

Dæus autem figulus est, qui non mittit ignem tribulationis, vt homines pereant, quod & fini hominis aduersum esset, & Numinis bonitati. Duplici similitudine idem declarat S. Ephræm, S. Ephræm tractat. de patient.

cuius hæc sunt: *Si homines suis iumentis non plus oneris imponunt, quam ferre queant, multò minùs hominibus plus tentationum imponet DEVS, quam ferre queant. Rursum, si figulus vasa sua igne excoquit, eousq; dum ritè coquantur, nec antè ea eximit, ne minùs cocta & solida sint; nec rursus ulterius ea sinit in igne, ne adurantur, fiantque inutilia: multò magis idem faciet DEVS, vt igne tentationum eousq; nos coquat, dum percoquat & perficiat; ulterius verò tentatione aduri & consumi nos non sinez.*

Itaque laudandus est de tribulatione, non vituperandus. *Va, qui contradicit fictori suo. Num. Isa. 45. 9.*

quid dicet lutum figulo suo: Quid facis? aut cur mihi dedisti talem figuram? An non habet potestatem figulus luti, vasa Rom. 9 20,

conficere, sicut illi placet? Sed discrimen est luculentum. Suâ nullâ culpâ frangitur vas; homo, si perit, suâ culpâ perit. Animâ fortitus erat omnis boni capacem, quam malam faciendo, causa fuit, vt periret. Potuisset in fornace cum tribus pueris perdurare; potuisset liberrimè, cum D. Laurentio, cum Vincentio, cum S. Apollonia, cum Thecla, cum Afra, cum Hilaria vim ignis, tamquam bona argilla perferre; sed fractus est calore, cessit tentationi, quia noluit esse fortis, fumo excæcatus suarum cupiditatum, quibus se mancipium addixit.

Vas, si quod in fornace rumpitur, figulo non est gloriosum; homo, si tentatione frangitur, etiam hinc aliquid ad gloriam iustitiæ Deo accedit: qui *non concupiscit multitudine filiorum infidelium & inutilium, sed, vt dicitur: Melior est vnus iustus, quam mille impij.* Eccli. 35. 12. Quin etiam ipsis fidelibus, & pretium, & laus additur ex ipsa paucitate; à quibus Deo plus gloriæ comparatur, quam è lapsu decedat multorum præuaricatorum. Victori autem grande decus est prælianti, si *cadant à latere eius (sinistro) mille, & decem millia à dextris eius, ipse autem immobilis, perstet, leonem & draconem, conculcans.* Psal. 90. 7. Quid, quod & stanti